

[Ib Christensen]

var uklogt at lave et grundskyldsforslag, som vil blive opfattet som en særskat på landbruget, og vi så jo i dag ude på pladsen, at der var mange traktorer, og mange er i sving med at demonstrere mod dette.

Jeg mener imidlertid ikke, at denne psykologiske uklogskab fra regeringens side skal besvares med en psykologisk uklogskab fra landbrugsorganisationernes side, idet landbruget må blive klar over, at hvis man standser fødevarerforsyninger og laver vejspærringer o. lign., så vil man få en voldsom reaktion imod sig, ligeså når man vil prøve at appellere til De europæiske Fællesskaber, for at EF også skal bestemme over Danmarks interne skattepolitik. Derfor vil jeg gerne appellere til klogskab og mådehold både på regeringens side og på landbrugets organisationers side.

Det er jo ikke første gang, landbrugserhvervet får særbehandling, når det drejer sig om grundskyld. Fra 1961 til 1973 betalte statskassen landbrugets amtskommunale grundskyld. Siden 1977 ledes de 2 promille af de 15 promille amtskommunal grundskyld tilbage for så vidt angår landbruget til landbrugets organisationer. Særbehandling har landbruget sandelig været vant til i årevis, når det drejer sig om grundskyld.

Men nu skal man altså opleve en særbehandling, som går den modsatte vej efter landbrugets organisationers mening, nemlig at man nu skal til at betale mere end alle andre. Så ser vi jo altså et optog herude på slotspladsen, så er den virkelig gal, men den anden særbehandling har man aldrig fundet uretfærdig, den har man aldrig fundet urimelig, tværtimod, det var i overensstemmelse med højere retfærdighedsprincipper og lighed, kunne man forstå.

Jeg synes, det er væsentligt at få tingene sat på plads, som de er, men må samtidig understrege, at vi er imod særbehandling, hvad enten det drejer sig om den ene eller den anden form for særbehandling. Det skal være klart, at vores mål er ens skat på ens jord, og det er det, vi kæmper for. Derfor har vi stillet nogle ændringsforslag, som jeg om lidt skal sige noget om.

Men først vil jeg gerne spørge: hvad er alternativet til regeringens forslag? Ja, dér refererede den radikale ordfører til, hvad landbrugsorganisationerne selv har foreslået som alternativ til denne 7 promilles land-

brugsgrundskyld. Dér så vi igen det radikale venstre fungere som budstikke for særinteresser, her var det altså det samlede landbrugs særinteresser.

Og hvad går de så ud på, sådan som landbruget selv opfatter dem? Jo, siger man, vi skal have 5 pct. lavere hjemmemarkedspriser. For de fødevarer, vi leverer til hjemmemarkedet, forlanger vi 5 pct. mindre end på eksportmarkederne. Hvordan vil det virke? Det vil selvfølgelig virke som en præmiering af eksport. Det kan måske skade de hjemlige fødevarerforsyninger. Det virker som protektionisme, for det betyder, at tilsvarende fødevarer fra andre EF-lande, hvor priserne i øvrigt skulle være ens ifølge EF-ideologien, bliver dyrere.

Der er ingen tvivl om, at det er i strid med Romtraktaten – hvad vi selvfølgelig tager med den yderste grad af sindsro. Dér gør det altså åbenbart ikke noget, at man bryder Romtraktaten, men hvis man bryder Romtraktaten ved at lave det, man kalder en særskat, uden at kunne påvise, hvilken artikel i Romtraktaten det strider imod, ja, så er det åbenbart en anden snak. Det er landbrugets forslag.

Lad os så se på, hvad virkningerne er. Hvis vi tager et ganske almindeligt jysk husmandsbrug eller et landbrug, så betyder det, at den statsgrundskyld, man skal betale, vil være ca. 1.400 kr. Hvis denne landmand hører til dem, vi har brug for: de effektivt producerende, dem med den store animalske produktion og dem, der for manges vedkommende nu sidder i saksen, hvad skulle han så betale i stedet for, hvis han skulle give afkald på 5 pct. af sin afsætning til hjemmemarkedet i indtjening? Han mister en indtjening på 8.000 kr.

Altså efter regeringens forslag skal han betale 1.400 kr., og hvis man tager landbrugsorganisationernes forslag, så skal han miste en indkomst på 8.000 kr. Hvem gavner det? Det gavner selvfølgelig dem, der har den store kornproduktion. Det gavner ikke de animalsk producerende brug. Derfor går Danske Husmandsforeninger godsejernes ærinde i denne sag. Det er sandheden, og det er sørgeligt, at de gør det, men så må vi jo fortælle husmændene og animalsk producerende landmænd her i Danmark, hvis interesser de i virkeligheden varetager, for det er